

Evangelí de Mateu: la Passió. *Bíblia Interconfessional Catalana*, Associació Bíblica de Catalunya, Editorial Claret i Societats Bíbliques Unides, 1993.

COMLOT CONTRA JESÚS

Quan Jesús hagué acabat tots aquests ensenyaments, va dir als seus deixebles:

—D'aquí a dos dies, tal com sabeu, és la festa de Pasqua, i el Fill de l'home serà entregat perquè el crucifiquin.

Aleshores els grans sacerdots i els notables del poble es van reunir a la casa del gran sacerdot Caifàs, i prengueren l'acord d'apoderar-se amb astúcia de Jesús i matar-lo.

Deien:

—No ho fem durant la festa, que no hi hagi un avalot entre el poble.

UNCIÓ DE JESÚS A BETÀNIA

Jesús es trobava a Betània, a casa de Simó el Leprós. Mentre era a taula, se li va acostar una dona que duia una

ampolleta d'alabastre plena d'un perfum molt valuós i el buidà sobre el cap de Jesús. Els deixebles, en veure-ho, deien indignats:

—De què serveix llençar-lo així? S'hauria pogut vendre a bon preu i donar els diners als pobres.

Jesús se n'adonà i els digué:

—Per què molesteu aquesta dona? Ha fet amb mi una bona acció. De pobres, en teniu sempre amb vosaltres; en canvi, a mi no sempre em tindreu. Aquesta dona, abocant sobre el meu cos aquest perfum, ha preparat la meva sepultura. Us asseguro que, quan aquest evangeli serà anunciat per tot el món, també recordaran aquesta dona i diran això que ha fet.

JUDES S'OFEREIX PER TRAIR JESÚS

Llavors un dels Dotze, l'anomenat Judes Iscariot, se n'anà a trobar els grans sacerdots i els digué:

—Què esteu disposats a donar-me si us entrego Jesús?

Els li van oferir trenta monedes de plata. I des d'aleshores Judes buscava una ocasió per entregar-lo.

PREPARATIUS DEL SOPAR PASQUAL

El primer dia dels Àzims, els deixebles anaren a dir a Jesús:

—On vols que et fem els preparatius per a menjar el sopar pasqual?

Ell respongué:

—Aneu a la ciutat, a casa de tal, i digueu-li: «El Mestre diu: La meva hora és a prop. Faré el sopar pasqual amb els meus deixebles a casa teva.»

Els deixebles van complir el que Jesús els havia ordenat i prepararen el sopar pasqual.

ANUNCI DE LA TRAÏCIÓ DE JUDES

Arribat el capvespre, Jesús es posà a taula amb els Dotze. Mentre sopaven, digué:

—Us ho asseguro: un de vosaltres em trairà.

Molt entristits, li anaven preguntant, l'un rere l'altre:

—¿No sóc pas jo, Senyor?

Jesús respongué:

—Un que busca amb mi al mateix plat és el qui em trairà. El Fill de l'home se'n va, tal com l'Escriptura ha dit d'ell, però ai de l'home que el traeix! Més li valdria no haver nascut.

Judes, el qui el traïa, li preguntà:

—¿No sóc pas jo, rabí?

Ell li respongué:

—Tu ho has dit.

L'ÚLTIM SOPAR

Mentre sopaven, Jesús prengué el pa, digué la benedicció, el partí i, tot donant-lo als deixebles, digué:

—Preneu, mengeu-ne: això és el meu cos.

Després prengué una copa, digué l'acció de gràcies i els la donà tot dient:

—Beveu-ne tots, que això és la meva sang, la sang de l'aliança, vessada per tothom en remissió dels pecats. Us asseguro que des d'ara ja no beuré d'aquest fruit de la

vinya fins al dia que begui vi nou amb vosaltres en el Regne del meu Pare.

Després de cantar els salms, van sortir cap a la muntanya de les Oliveres.

ANUNCI DE LES NEGACIONS DE PERE

Llavors Jesús els digué:

—Aquesta nit, davant el que em passarà, tots vosaltres fallareu, perquè diu l'Esclusura: *Mataré el pastor, i es dispersaran les ovelles* del ramat. Però quan hauré ressuscitat aniré davant vostre a Galilea.

Pere li va contestar:

—Ni que tots fallin, jo no fallaré pas.

Jesús li digué:

—T'ho asseguro: aquesta mateixa nit, abans no canti el gall, m'hauràs negat tres vegades.

Llavors Pere li diu:

—Ni que em calgui morir amb tu, no et negaré.

I tots els altres deixebles digueren el mateix.

PREGÀRIA DE JESÚS A GETSEMANÍ

Llavors Jesús va arribar amb els deixebles en un terreny anomenat Getsemaní, i els digué:

—Seieu aquí mentre vaig allà a pregar.

Va prendre amb ell Pere i els dos fills de Zebedeu, i començà a sentir tristor i abatiment. Llavors els digué:

—Sento a l'ànima una tristor de mort. Quedeu-vos aquí i vetlleu amb mi.

S'avançà un tros enllà, es prosternà amb el front a terra i pregava dient:

—Pare meu, si és possible, que aquesta copa s'allunyi de mi. Però que no es faci com jo vull, sinó com tu vols.

Després va cap als deixebles i els troba dormint. Diu a Pere:

—Així, doncs, ¿no heu estat capaços de vetllar una hora amb mi? Vetlleu i pregueu, per no caure en la temptació. L'esperit de l'home és prompte, però la seva carn és feble.

Se n'anà per segona vegada i va pregar dient:

—Pare meu, si aquesta copa no pot passar lluny sense que jo la begui, que es faci la teva voluntat.

Després tornà i els trobà dormint: és que els ulls els pesaven.

Els deixà i se'n tornà a pregar per tercera vegada, dient les mateixes paraules. Llavors va cap als deixebles i els diu:

—Dormiu ara i reposeu! S'acosta l'hora, i el Fill de l'home serà entregat en mans dels pecadors. Aixequen-vos, anem! El qui em traeix ja és aquí.

JESÚS ÉS DETINGUT

Encara Jesús parlava quan va arribar Judes, un dels Dotze. L'acompanyava molta gent, armada amb espases i garrots, que venia de part dels grans sacerdots i dels notables del poble. El qui el traïa els havia donat aquest senyal:

—És el qui jo besaré: deteniu-lo.

Tot seguit es va acostar a Jesús i li digué:

—Salve, rabí!

I el besà.

Jesús li digué:

—Company, estigues pel que has de fer.

Llavors s'abraonaren sobre Jesús i el detingueren. Però un dels qui anaven amb ell desembeinà tot seguit l'espasa i, d'un cop, tallà l'orella al criat del gran sacerdot.

Jesús li diu:

—Torna l'espasa a la beina, que tots els qui empunyen l'espasa, per l'espasa moriran. ¿Et penses que no puc demanar ajut al meu Pare? Ara mateix m'enviaria més de dotze legions d'àngels. Però llavors, com es complirien les Escriptures, segons les quals cal que sigui així?

En aquella mateixa hora, Jesús digué a la gent:

—Heu sortit a agafar-me armats amb espases i garrots, com si fos un bandoler. Cada dia m'asseia al temple per ensenyar i no em vau detenir. Però tot això ha passat perquè es complís el que hi ha escrit en els llibres dels Profetes.

Llavors tots els deixebles l'abandonaren i fugiren.

JESÚS DAVANT EL SANEDRÍ

Els qui havien detingut Jesús se'l van endur a casa de Caifàs, el gran sacerdot, on s'havien reunit els mestres de la Llei i els notables. Pere el seguia de lluny, fins que va arribar al pati de la casa del gran sacerdot. Hi entrà i s'assegué amb els guardes per veure quin seria el desenllaç.

Els grans sacerdots i tot el Sanedrí buscaven una falsa declaració contra Jesús per condemnar-lo a mort, però no en van trobar cap, tot i que es van presentar molts falsos testimonis. Finalment se'n presentaren dos que van declarar:

—Aquest va dir: «Puc destruir el santuari de Déu i reconstruir-lo en tres dies.»

Llavors el gran sacerdot s'aixecà i va dir a Jesús:

—¿No contestes res? Què en dius, de les acusacions que aquests et fan?

Però Jesús callava. El gran sacerdot li digué:

—Et conjuro pel Déu viu que ens diguis si tu ets el Messies, el Fill de Déu!

Jesús li respon:

—Tu ho has dit. Us ho asseguro: des d'ara veureu *el Fill de l'home assegut a la dreta del Totpoderós i venint sobre els núvols del cel.*

Aleshores el gran sacerdot s'esquinçà els vestits exclamant:

—Ha blasfemat! Per què necessitem més testimonis? Ara mateix acabeu de sentir la blasfèmia. Què us en sembla?

Els respongueren:

—Mereix pena de mort!

Llavors es posaren a escopir-li a la cara i a donar-li cops de puny. Altres li pegaven bufetades tot dient:

—Fes de profeta, Messies! Endevina qui t'ha pegat!

NEGACIONS DE PERE

Mentrestant, Pere s'estava assegut a fora, al pati. Se li va acostar una criada i li digué:

—Tu també hi anaves, amb Jesús, el Galileu.

Però ell ho negà davant de tothom:

—No sé de què parles.

Quan Pere sortia cap al portal, una altra criada el veié i digué als qui eren allí:

—Aquest anava amb Jesús, el Natzarè.

Pere ho tornà a negar tot jurant:

—No conec aquest home.

Poc després, els qui eren allí es van acostar a Pere i li digueren:

—És veritat que tu també ets d'ells: si fins i tot se't nota per l'accent amb què parles!

Llavors es posà a maleir i a jurar dient:

—Jo no conec aquest home!

A l'instant va cantar el gall. Pere es va recordar d'allò que Jesús li havia dit: «Abans no canti el gall, m'hauràs negat tres vegades.»

I així que va ser fora va plorar amargament.

JESÚS, CONDUÏT DAVANT DE PILAT

Quan va despuntar el dia, tots els grans sacerdots i els notables del poble van prendre l'acord de condemnar Jesús a mort. I després de fer-lo lligar, se'l van endur i l'entregaren a Pilat, el governador.

MORT DE JUDES

Aleshores Judes, el qui l'havia traït, quan veié que l'havien condemnat, es penedí del que havia fet. Va retornar les trenta monedes de plata als grans sacerdots i als notables, i els digué:

—He pecat entregant a la mort un innocent.

Però ells li contestaren:

—I a nosaltres què ens importa? Això és cosa teva!

Ell va llençar les monedes al santuari i sortí. Se'n va anar i es va penjar.

Els grans sacerdots recolliren les monedes tot dient-se:

—No és permès de tirar-les al tresor del temple, perquè són preu de sang.

Llavors van prendre l'acord de comprar amb aquells diners el Camp del Terrisser per sepultar-hi els forasters. Per això, fins al dia d'avui aquell camp s'anomena Camp de Sang.

Així es va complir allò que havia anunciat el profeta Jeremies: *Prengueren les trenta monedes, el preu d'aquell que alguns israelites havien avaluat, i les donaren a canvi del Camp del Terrisser, tal com m'havia ordenat el Senyor.*

JESÚS, INTERROGAT PER PILAT

Jesús comparegué davant el governador. El governador el va interrogar:

—¿Tu ets el rei dels jueus?

Jesús li respongué:

—Tu ho dius.

Però Jesús no contestava res a les acusacions que li feien els grans sacerdots i els notables.

Aleshores Pilat li diu:

—¿No sents quants testimonis presenten contra tu?

Però Jesús no li va respondre res sobre cap acusació, i el governador n'estava tot sorprès.

JESÚS, CONDEMNAT A MORT

Cada any, per la festa de Pasqua, el governador tenia el costum de deixar lliure el pres que la gent volia. Llavors tenien un pres famós, un tal Barrabàs. Quan la gent, doncs, s'hagué reunit, Pilat els digué:

—Qui voleu que us deixi lliure, Barrabàs, o Jesús, l'anomenat Messies?

Deia això perquè sabia que li havien entregat Jesús per enveja.

Mentre Pilat era al tribunal, la seva dona li féu arribar aquest missatge:

—Desentén-te del cas d'aquest just. Avui, en somnis, he patit molt per causa d'ell.

Mentrestant els grans sacerdots i els notables van convèncer la gent que reclamessin Barrabàs i fessin matar Jesús. El governador els preguntà:

—Quin d'aquests dos voleu que us deixi lliure?

Els respongueren:

—Barrabàs!

Pilat els diu:

—I de Jesús, l'anomenat Messies, què n'he de fer?

Tots van respondre:

—Que el crucifiquin!

Ell replicà:

—Però quin mal ha fet?

Els cridaven encara més fort:

—Que el crucifiquin!

Pilat, veient que no en treia res i que més aviat començava un avalot, es rentà les mans amb aigua davant la gent i els va dir:

—Jo sóc innocent de la sang d'aquest home. Això és cosa vostra.

Tot el poble respongué:

—Que la seva sang caigui sobre nosaltres i els nostres fills!

Llavors els deixà lliure Barrabàs i, després de fer assotar Jesús, el va entregar perquè fos crucificat.

BURLES DELS SOLDATS

Els soldats del governador es van endur Jesús dins el pretori i reuniren al seu voltant tota la cohort. El van despullar, el cobriren amb una capa de color escarlata i li

posaren al cap una corona d'espines que havien trenat, i a la mà dreta una canya. S'agenollaven al seu davant i l'escarnien dient:

—Salve, rei dels jueus!

Després li escopien, prenien la canya i li pegaven al cap.

Acabada la burla, li tragueren la capa, li posaren els seus vestits i se l'endugueren per crucificar-lo.

CRUCIFIXIÓ DE JESÚS

Quan sortien van trobar un home de Cirene, que es deia Simó, i l'obligaren a portar la creu de Jesús. Arribats en un indret anomenat Gòlgota —que vol dir «lloc de la Calavera»—, li donaren a beure vi barrejat amb fel; ell el va tastar, però no en volgué beure.

Després de crucificar-lo, *es repartiren els seus vestits jugant-se'ls als daus*. I s'estaven asseguts allà custodiant-lo.

Damunt el seu cap havien posat escrita la causa de la seva condemna: «Aquest és Jesús, el rei dels jueus.»

Juntament amb ell foren crucificats dos bandolers, l'un a la dreta i l'altre a l'esquerra. Els qui passaven per allí l'injuriaven movent el cap amb aires de mofa i dient:

—Tu que havies de destruir el santuari i reconstruir-lo en tres dies, salva't a tu mateix, si ets Fill de Déu, i baixa de la creu!

També els grans sacerdots se'n burlaven, amb els mestres de la Llei i els notables, tot dient:

—Ell que va salvar-ne d'altres, a si mateix no es pot salvar! És rei d'Israel: que baixi ara de la creu i creurem en ell! Ha confiat en Déu: que l'alliberi ara, si tant se l'estima! Ell, que va dir: «Sóc Fill de Déu»!

Els bandolers que havien estat crucificats amb ell l'insultaven de la mateixa manera.

MORT DE JESÚS

Des del migdia fins a les tres de la tarda es va estendre una foscor per tota la terra. Al cap a les tres de la tarda, Jesús va exclamar amb tota la força:

—*Elí, Elí, ¿lemà sabactani?* —que vol dir: «*Déu meu, Déu meu, per què m'has abandonat?*»

En sentir-ho, alguns dels qui eren allí deien:

—Aquest crida Elies.

De seguida un d'ells corregué a prendre una esponja, la xopà de vinagre, la posà al capdamunt d'una canya i la hi donava perquè begués. Els altres deien:

—Deixa, a veure si ve Elies a salvar-lo.

Però Jesús tornà a cridar amb tota la força, i va expirar.

Llavors la cortina del santuari s'esquinçà en dos trossos de dalt a baix; la terra tremolà, les roques s'esberlaren; els sepulcres s'obriren, i molts cossos dels sants que hi reposaven van ressuscitar. Sortiren dels sepulcres i, després de la resurrecció de Jesús, van entrar a la ciutat santa i s'aparegueren a molts.

El centurió i els qui amb ell custodiaven Jesús, veient el terratrèmol i tot el que havia passat, van agafar molta por i deien:

—És veritat: aquest era Fill de Déu.

També hi havia allà moltes dones que s'ho miraven de lluny estant. Havien seguit Jesús des de Galilea i li prestaven ajut. Entre elles hi havia Maria Magdalena, Maria, mare de Jaume i de Josep, i la mare dels fills de Zebedeu.

SEPULTURA DE JESÚS

Arribat el capvespre, vingué un home ric d'Arimatea, que es deia Josep i era també deixeble de Jesús. Aquest anà a trobar Pilat per demanar-li el cos de Jesús, i Pilat va manar que l'hi donessin. Josep prengué el cos, l'embolcallà amb un llençol per estrenar i el va dipositar en un sepulcre nou, que ell s'havia fet tallar a la roca. Després va fer rodolar una gran pedra a l'entrada del sepulcre i se n'anà. També eren allà Maria Magdalena i l'altra Maria, assegudes enfront del sepulcre.

LA GUÀRDIA AL SEPULCRE

El dissabte, l'endemà del dia de la preparació, els grans sacerdots i els fariseus es reuniren i anaren a trobar Pilat per dir-li:

—Senyor, ens hem recordat que aquell impostor, quan encara vivia, va dir: «Al cap de tres dies ressuscitaré.» Dóna ordre, doncs, que assegurin el sepulcre fins al tercer dia, no fos cas que els seus deixebles vinguessin a robar el cos i després diguessin al poble: «Ha ressuscitat d'entre els morts.» Seria una impostura pitjor que la primera.

Pilat els digué:

—Aquí teniu una guàrdia. Aneu al sepulcre i assegureu-lo tan bé com sapigueu.

Els anaren al sepulcre i l'asseguraren segellant-ne la pedra de l'entrada i posant-hi la guàrdia.